

stonsloven er fastsat som Maximum, indrømmes af Rigsdagen, da viser Rigsdagen heller ingen Raade, men den viser kun en Anerkjendelse, en Anerkjendelse, som de høitstaaende meest udmærkede Embedsmænd vist ikke skulde tage i Betænkning at modtage.

Finantsministeren: Jeg skal ved dette Foredrag, vi nyligt have hørt, kun tillade mig at erindre, at det er meget faa Embedsmænd, i hvis Lod det vil kunne falde at blive fremstillede for Rigislaturen som virkelig „fortjente“ Mænd; der er stor Forskjel mellem blot „velttjente“ Mænd og „fortjente“ Mænd. Jeg troer ikke, at man skal søge at fastsætte Pensionerne saaledes, at man skal tage Hensyn til fortjente Mænd i dette Ords virkelige Forstand, men jeg troer, at man skal fastsætte Pensionerne saaledes, at de kunde naaes af velttjente Mænd.

Barfod: Det skulde gjøre mig meget ondt, hvis det virkelig skulde være Tilfældet, at der i Danmark kun var meget faa Embedsmænd, som i den Grad kunde kaldes fortjente; at Rigsdagen vilde finde sig opfordret til at yde dem en saadan Anerkjendelse.

Winther: Det er blot nogle faa Sætninger, som den høitærede Finantsminister nylig udtalte, som jeg ikke kan lade være uimodsagte. Han sagde, at den finantzielle Betydning af Vædringsforslaget vilde være ringe; jeg paaastaar, det veed Ingen, saalænge vi ikke have noget fuldstændigt Gagerement. Det er beklageligt, at vi endnu ikke have et saadant, naaget vi nu fastsætte en Pensionslov (Hør!), og jeg skal ogsaa altid stemme imod denne Lov, indtil vi have faaet et fuldstændigt Gagerement. Han sagde fremdeles, at de høiere gagerede Embedsmænd havde samme Ret til Pension som de lavere; men det er et Spørgsmaal, om ikke den høitlønnede Embedsmands Gage er en tilstrækkelig Lønning for hans Arbejde, og hvad er Pensionen vel andet end et Tillæg til Lønningen, fordi Staten ikke har havt Raad til at give den fulde Lønning, altsaa en Udbytte til i sin Tid at modtage en Godtgjørelse for en Deel af det Arbejde, som Staten ikke har havt pecuniaire Kræfter nok til strax at honorere. Han frygtede for, at Embedsstanden skulde blive nedsat til et vist

Middelmaadighedens Standpunkt, saa at kun de middelmaadige Hoveder i Landet vilde søge at blive Embedsmænd, naar vi satte Pensionerne og Gagerne lavt. Jeg kan ikke troe slygt, men jeg troer, at selv de bedste Hoveder i Landet ikke vilde lade sig affrække fra at tjene Staten, fordi Lønnen er — ringe (Munterhed!); det var et smudstigt Hensyn at tage, og jeg kan ikke troe, at en høi Mand vilde tage et saadant Hensyn.

Det var blot disse faa Bemærkninger af den høitærede Finantsminister, som jeg vilde imødegaae, og jeg troer derfor ikke, at man skal lade sig affrække af hans Invendinger fra at stemme for det foreliggende Vædringsforslag.

Schack: Det er vistnok noget vanskeligt at afgjøre hvad der er det rigtige, enten 2,500 Rbd. eller 3,000 Rbd., saafremt man blot holder sig til Summens Størrelse; men det, jeg troer i denne Sag maa være noget meget Væsentligt, er det Indtryk, om jeg saa maa udtrykke mig, der vil fremkomme ved en saadan Afstemning, og det troer jeg ikke vil være heldigt. Der er noget Smaaligt i, naar man engang i eet Thing med en ikke ringe Majoritet har vedtaget en vis Sats, da senere, tiltrods for det andet Thing, at forkaste den og tage en ny. Nu ville vi erindre, at, efter Regjeringens Udkaft var den høieste Sats, den, man først lød, 4,000 Rbd., derpaa blev der flaaet af indtil 3,000 Rbd., og nu er den end yderligere gaaet ned til 2,500 Rbd. Der er i hele dette Forhold Noget, som ikke er saaledes, at man kunde ønske det skulde udgaae fra en Folkerepresentation; hvad denne engang har antaget som rigtig, det kunde den, synes mig, gjerne blive ved. Men holder man sig til hvad der fra Sagen selv, fra det finantzielle Standpunkt er at sige derom, troer jeg, at det vil vise sig, at det netop vil være til Tab. Det er nyligt berørt, at dersom det foreliggende Vædringsforslag ikke blev antaget, vilde det være meget sandsynligt, at Landstinget vilde forkaste Loven. Jeg har selv efter de Samtaler, jeg har havt derom, Grund til at antage . . .

Formanden: Saadanne Samtaler tør man dog ikke henholde sig til.